

Divulga UAB

Revista de difusió de la recerca de la
Universitat Autònoma de Barcelona

30/05/2025

Recuperar-se d'un ictus a la vellesa: perfils clínics i resultats funcionals

La discapacitat relacionada amb l'ictus està en augment, però els pacients grans tenen menys probabilitats de ser admesos a unitats de rehabilitació intensiva. Per estudiar l'eficàcia de la rehabilitació en aquesta població, l'Institut Guttmann ha realitzat un estudi en pacients majors de 60 anys. Els resultats demostren la importància d'identificar els perfils clínics per predir resultats funcionals.

iStock/KatarzynaBialasiewicz

En les darreres dècades, la discapacitat relacionada amb l'ictus està en augment, principalment degut a l'envelliment poblacional i els avanços en el tractament agut de l'ictus. Així i tot, els pacients grans amb ictus tenen menys probabilitats de ser admesos a unitats de rehabilitació intensiva a causa d'una menor eficàcia esperada de la intervenció, risc més elevat d'infeccions i úlceres per pressió, taxes més altes de mortalitat, estades hospitalàries prolongades i un cost sanitari major. No obstant això, l'evidència sobre l'eficàcia de la rehabilitació en aquesta població encara està limitada.

En aquest context, es va dur a terme un estudi de cohort amb 104 pacients majors de 60 anys que van iniciar un programa de rehabilitació a l'Institut Guttmann dins dels sis mesos posteriors a un ictus.

Els resultats de l'estudi van mostrar que els pacients amb seqüeles neurològiques d'ictus moderat (NHSS = 7.70 ± 3.21) i moderat greu (NIHS = 10.40 ± 3.23) van mostrar millores funcionals significatives tant de la funció motora com de la disfàgia i l'afàsia, amb estades hospitalàries més breus en comparació amb els pacients amb ictus greu (NIHS = 18.76 ± 4.19), que van aconseguir millores solament de la funció deglutòria i afàsia, i van necessitar una hospitalització més prolongada.

Els factors que van predir pitjors resultats funcionals i una hospitalització més llarga van incloure ictus greus, baixa funcionalitat a l'ingrés, disfàgia greu, infeccions intrahospitalàries i ús de medicació psicotròpica (antidepressius, antiepilèptics).

Des d'una perspectiva clínica, aquest estudi demostra la importància d'identificar els perfils clínics de rehabilitació a l'ingrés, ja que permet facilitar la planificació individualitzada dels objectius terapèutics, prevenir infeccions hospitalàries, millorar l'ús dels psicofàrmacs, optimitzar la gestió de recursos sanitaris i facilitar la planificació de l'alta.

Sergiu Albu, Hatice Kumru

Institut Universitari de Neurorehabilitació Guttmann

Esfera UAB

salbu@guttmann.com, hkumru@guttmann.com

Referències

Albu, S., López de Murillas, E. I., Secanell Espluga, M., Jimenez Crespo, A., & Kumru, H. (2024). **Clinical profiles and functional outcomes in elderly stroke survivors undergoing neurorehabilitation: a retrospective cohort study.** *The Egyptian Journal of Neurology, Psychiatry and Neurosurgery*, 60, 102.

[View low-bandwidth version](#)